

II. Część Urzędowa.

KOMMISSYA RZĄDOWA PRZYCHODOW I SKARBU poleciła umieścić w niniejszym Zbiorze następujące wydane przez Nią do byłych Kommissyów Wojewódzkich i Rządów Gubernialnych rozporządzenia:

6 (41) *Rozporządzenie do byłych Kommissyów Wojewódzkich wydane, przepisujące kary na nieprawnie pasących bydło w lasach rządowych, z d. 30 Grudnia 1829 ad Nro ¹¹²⁰²₈₅₁ z Wydziału lasów Sekcyi Administracyjnój. (*)*

Powodowana przedstawieniami Kommissyi Województwa Krakowskiego, Sandomierskiego, Mazowieckiego i Podlaskiego o wskazanie kar, jakie na wpędzających by-

---

(*) Rozporządzenie to co do oznaczania zagajników tablicami lub wiechami, zacytowane jest w Tomie 8mym na stronicy 126 w przypisku.

dło w zagajniki i inne części lasów Rządowych wymierzane bydź mają. Chcąc jednolite we wszystkich Województwach zaprowadzić prawidła, nim przez szczegółowe prawo leśne stałe w tém względzie zaprowadzone będą zasady K. R. postanowiła zachować przepisy taxami płodów leśnych już za rządu Xięztwa Warszawskiego wprowadzone i następnie obowiązujące i podług nich stanowi:

1. Właściciel bydła, które się w zagajnikach czyli zapustach leśnych znajdowało, ma zapłacić od każdej sztuki.

a) Co do bydła rogatego, koni, zrebiąt i cieląt po złp. 4.

b) Co do trzody chlewniej i owiec po złp. 2.

A to bez względu, czyli bydło w zagajniki samo weszło, lub przez kogo wpędzone zostało, bez względu również na rodzaj lasu i czas, w którym bydło w zagajnikach się znajdowało.

Przytém jednak Kommissya Rządowa ostrzega Kommissyą Wojewódzką:

1. Że kara dopiero wymieniona w takim tylko przypadku wymierzoną bydź ma, gdy zagajniki stosownemi Tablicami, wiechami lub innemi znakami ostrzegającymi

oznaczone będą, w przeciwnym razie tylko kara ad II niżej wymienić się mająca będzie stanowiona, a Officyaliści leśni z powodu niezamieszczenia znaku będą odpowiedzialni za szkody przez bydło zrządzone.

Dla dopilnowania w tym względzie porządku Kommissya Wojewódzka poleci Urzędóm leśnym, aby zagajniki w taki sposób tablicami lub wiechami oznaczone były, aby z każdej strony postawione znaki były widocznemi. Wykonania tych poleceń Urzędnicy czyniący objazdy peryodyczne dopilnować winni, a protokoły śledztw popełnionej defraudacyi, o której mowa, mają zawsze obejmować wzmiankę, czyli zagajniki były oznaczone.

2. Prócz kar wyżej wymienionych oddzielne wynagrodzenie szkody w takim tylko przypadku ma być dochodzone, gdy zniszczenie zapustów będzie tak znaczne, że wynagrodzenie za zrzządzoną szkodę skarbowi przypaść mające widocznie przewyższać będzie należytość, jaka się skarbowi podług tego co niżej ad III wskazane będzie, w udziale dostanie.

II. Gdy bydło do osoby niemającej prawa pasania w lesie Rządowym (nie w za-

gajnikach) znalezione będzie, ma być wymierzona kara:

- a) od każdej sztuki bydła rogatego i koni gr. 18,
- b) od sztuki trzody chlewniej gr. 12.
- c) od owcy gr. 9.

A to również bez względu na rodzaj lasu i czas, w którym się bydło w lesie znajdowało.

III. Trzecia część z kar ad I II. wzmiankowanych, jako wynagrodzenie zdefraudowanego przedmiotu, należeć będzie do Skarbu. Dwie trzecie zaś pozostałe podług ogólnych zasad przepisami manipulacji i rachunkowości leśnej objętych, dzielone będą między donosiciela i Oficjalistów leśnych.

IV. Wszystkie defraudacye rozporządzeniem niniejszym objęte, do daty odebrania onego przez Kommissyą Wojewódzką nierozpoznane, mają być podług tegoż rozporządzenia decydowane. O dacie odebrania niniejszego reskryptu, Kommissya Wojewódzka obowiązana jest Kommissyi Rządowej złożyć natychmiast rapport.

V. Dostrzegając niekiedy, że Urzędy Leśne poważają się pod tytułem nie udowodnionej defraudacji fanty obwinionym wy-

dać, Kommissya Rządowa poleca Kommissyi Wojewódzkiej, aby ostrzegła Urzędy leśne, że ani stanowanie kary, ani od niej uwolnienie do nich nie należy, gdyż tak uznanie winy i postanowienie kary, jako téż uznanie niewinności obwinionego, należy w myśl postanowienia Namiestnika Królewskiego z dnia 24 Sierpnia 1824 tylko do Kommissyi Wojewódzkiej.

(*Następują podpisy.*)

---

7. (42.) *Rozporządzenie do Rządów Gubernialnych przepisujące sposób postępowania przy zapisywaniu wykrytych defraudacyj w Księgach i Kontrollach defraudacyjnych, z dnia 20 Stycznia (1 Lutego) r. 1838.*

Nr. $\frac{46738}{15751}$ z D. D. i L. — S. O.

Inspektor leśny przedstawił Kommissyi Rządowej, iż przy objęździe i zwiedzaniu niektórych Leśnictw, sprawdzając dzienniki defraudacyjne z kontrollami i Podleśnych, doręcznikami strażników i książeczkami strzelców, dostrzegł niejednostajny sposób postępowania przy zapisywaniu w powyższych księgach odkrytych defraudacji.

7. (42.) *Rozporządzenie do Rządów Gubernialnych przepisujące sposób postępowania przy zapisywaniu wykrytych defraudacyj w Księgach i Kontrollach defraudacyjnych, z dnia 20 Stycznia (1 Lutego) r. 1838.*

Nr. $\frac{46738}{13751}$ z D. D. i L. — S. O.

Inspektor lesny przedstawił Kommissyi Rządowej, iż przy objeździe i zwiedzaniu niektórych Leśnictw, sprawdzając dzienniki defraudacyjne z kontrollami Podleśnych, doręcznikami strażników i książeczkami strzelców, dostrzegł niejednostajny sposób postępowania przy zapisywaniu w powyższych księgach odkrytych defraudacji.

Kommissya Rządowa rozwiązując powyższe przedstawienie i wnioski Inspektora leśnego, pragnąc oraz stałe przepisać zasady, któreby Urzędnikom i Officyalistom leśnym za wskazówkę postępowania przy zapisywaniu wykrytych przez nich defraudacyi leśnych służyć mogły, następujące stanowi przepisy :

1. Każdy Strzelec leśny, Strażnik lub Podleśny, wykrywający defraudacją, winien ją zapisać we właściwej przez siebie utrzymywanej książeczce, doręczniku, lub kontrolli i podać do zapisania wraz z fantem nie komu innemu, jak tylko swemu przełożonemu.

2. Tą samą koleją postępować należy z defraudacyami przez Officyalistów i Urzędników jednego Leśnictwa w obcym Leśnictwie wykrytymi, z tym dodatkiem, że Podleśny po zapisaniu defraudacyi w kontrollę, spíše z denuncyanta protokół rzecz całą objaśniający, i przedstawi go wraz z fantem sprawującemu Urząd leśny, który wciągnąwszy do Dziennika defraudacyjnego pod Numerem porządkowym, nazwisko i zamieszkanie defraudanta, resztę rubryk wykreskuje i protokół wraz z fantem właściwemu Urzędowi Leśnemu przełożonemu

nad Leśnictwem, gdzie defraudacya miała miejsce, odeśle, i temuż Urzędowi dochodzenie popelnionój defraudacyi zostawi; z zastrzeżeniem nadesłania dla denuncyan-
ta przypadającój części z kary pieniężnej na defraudancie zasądzonój i ściągniętój.

3. Jeżeli wykrywającym defraudacyą jest sam Nadleśniczy, niezachodzi potrzeba sporządzenia osobnego protokołu i po zapisaniu tylko onój w Dzienniku defraudacyjnym, prześle opisanie stanu rzeczy wraz z fan-
tem Urzędowi Leśnictwa, w którym defraudacya popelnioną została. O odesłaniu sprawy defraudacyjnej właściwemu Urzędowi Leśnemu, uczynioną być powinna wyraźna wzmianka wraz z datą przesyłki, Numerem Dziennika Korrespondencyjnego w rubryce uwag Dziennika defraudacyjnego naprzeciw numeru porządkowego, pod którym zapisaną została.

(*Następują podpisy.*)

8. (43) *Rozporządzenie do Rządów Gubernialnych, w przedmiocie ściągania kar defraudacyjnych leśnych i zapewnienia de-*

nuncyantom części denuncyacyjnej z dnia 2 (14) Lutego roku 1838.

ad Nro $2\frac{1}{6} \frac{0}{8} \frac{9}{2} \frac{5}{6}$ z D. D. i L.—S. Pr.

Wiadomo Rządowi Gubernialnemu z dotychczasowych przepisów leśnych, że przekonani o defraudacyą, obowiązani są:

- a. Wynagrodzić zrządzoną szkodę,
- b. Zapłacić karę, która wyrównywa podwójnej, lub potrójnej wartości zrządzonej szkody;
- c. Ponieść koszta processu, a mianowicie opłacić stempel wpisowy, stempel do akt, tudzież porto pocztowe, materiała i koszta pismienne, wreszcie należność dla świadków.

W drodze łaski umarza częstokroć, bądź Rada Administracyjna, lub Kommissya Rządowa, każda w zakresie attrybucyi sobie służącej, karę bądź w całości lub w pewnej tylko części. Umorzenie to skoro obejmuje karę bez wyraźnej wzmianki o innych należnościach, stósować się może tylko do należytości ad b. wymienionój, nienadwerężając w niczem należności ad a. i c. wyrażonój. Przy umarzaniu wszakże téj kary, Kommissya Rządowa tak w opiniach Radzie Administracyjnej przedstawiać się mających, jako

téż w decyzjach swoich, postanowiła ściśle przestrzegać, aby przypadająca część denuncyacyjna, odkrywającemu defraudacyą nadwerężoną niebyła. Jeżeli przeto Rząd Gubernialny odbierze decyzyą bądź Rady Administracyjnej lub Kommissyi Rządowej, mocą której umorzona będzie część kary, a wartość przedmiotu pozostanie bez zmiany, w takim razie część denuncyacyjna pozostaje w całości, i po zaspokojeniu wartości przedmiotu, nastąpione wpływy przedewszystkiem na część denuncyacyjną policzone i wypłacone być powinny, chyba, żeby dla jakich nadzwyczajnych powodów, inaczej w decyzyi wyraźnie postanowiono. W przypadkach, gdzie wartość przedmiotu umorzona zostaje, tam domniemanie zachodzi, że defraudant złożonemi później dowodami i objaśnieniami oczyścił się, a w tym razie i część denuncyacyjna należeć się nie może, gdzieby jednak ze szczególnych względów na obwinionego, a nie z ogólnych przepisów, podobało się Rządowi umorzyć i wartość przedmiotu, tam Rządy Gubernialne wyraźną decyzyą co do części denuncyacyjnej odbierać będą.

W taki sposób następuje modyfikacya dotychczasowych przepisów, które bez żadne-

go pierwszeństwa dla denuncyanta tylko w miarę wpływów, połowę mu z nich przyznawały.

W związku z tym przedmiotem Kommissya Skarbu widzi potrzebę ponowić Rządowi Gubernialnym informacją, w jakim porządku zaspokajane być powinny należności w sprawach leśno-defraudacyjnych Wyrokami lub decyzjami zasądzone, o których wyżej ad *a. b. i c.* wspomniono, kiedy na zaspokojenie wszystkich brakuje funduszu, lub téż częściowo tylko, nie od razu, na ich zaspokojenie wpływy następują.

W tym celu Kommissya Rządowa mając na uwadze, że wedle Art. 47 Kodexu Karnego wynagrodzenie szkody, przed kosztami sądowemi ma pierwszeństwo, a wedle Art. 24 Prawa Sejmowego o przywilejach i hypotekach z roku 1825, kary pieniężne tak Sądowe jak i Administracyjne zaspokajane być mogą dopiero po zaspokojeniu wszelkich innych długów, stanowi:

Aby przy exekwowaniu należności w sprawach leśno-defraudacyjnych zasądzonych, w miarę wpływów, zaspokajane były:

1. Przedewszystkiem wartość zrzędzonej szkody — następnie,

2. Koszta stępla od wpisu i do Akt użyć się winnego, a dopiero po ich zaspokojeniu reszta ma być obrócona.

3. Na karę zasądzoną.

Z wpływów zaś na karę ad 3 uzyskanych, pierwszeństwo służy części denuncyacyjnej przed należnością skarbową z téjże kary przypadającą. Należność za materiały piśmienne i dla świadków przypadająca, przed wszystkiemi zaspokojoną być powinna.

(Następują podpisy.)
